

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24.08.2020 r.

2.1.Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku w Wydziale II Karnym

2.2.w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kaczorowska

Protokolant: Oksana Duży

po rozpoznaniu

sprawy:

1. P. Ś., syna J., urodzonemu w dniu (...) w (...)

oskarżonego o to, że:

I. będąc kierownikiem Schroniska dla zwierząt (...) w G. przy ul. (...), w okresie od 17.02.2011r. do 11.12.2012r. dopuszczał się znęcania nad znajdującymi się w schronisku zwierzętami poprzez przyzwolenie na utrzymywanie w stanie rażącego niechlujstwa i niedbalstwa mimo ciążyącego na nim obowiązku zapewnienia im warunków bytowych,

tj. o czyn z art. 35 ust. 1a w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt.

II. w marcu 2011r. w Schronisku dla zwierząt (...)w G. dokonał uśmiercenia szczenięcia wbrew przepisom ustawy poprzez splukanie go do odpływu ściekowego, działając tym samym ze szczególnym okrucieństwem,

tj. czyn z art. 35 ust. 1 i 2 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 4-5 w zw. z art. 33 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt.

2. K. G. (1), córkę M., urodzona w dniu (...) w G.

oskarżoną o to, że:

I. będąc zatrudnioną w charakterze lekarza weterynarii w Schronisku dla zwierząt (...) w G. w okresie od 17.02.2011r. do 11.12.2012r. dopuszczała się uśmiercania zwierząt, które były terminalnie chore, bądź nie stwarzały bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia innych zwierząt,

tj. czyn z art. 35 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 4 i 5 a contrario Ustawy o ochronie zwierząt.

II. będąc zatrudnioną w charakterze lekarza weterynarii w Schronisku dla zwierząt (...) w G. w okresie od 17.02.2011r. do 11.12.2012r. dopuszczała się wykonywania zabiegów weterynaryjnych niezgodnie z wymogami sztuki, bez należytej ostrożności, w tym niedopełnienia wymogu zapewnienia leczonym przez siebie zwierzętom należytych warunków bytowania przed i po zabiegu,

tj. czyn z art.35 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 8 i 10 Ustawy o ochronie zwierząt

3. M. B. (1), córkę A., urodzonej w dniu (...) w G.

I. będąc zatrudnioną w charakterze lekarza weterynarii w Schronisku dla zwierząt (...) w G. w okresie od 17.02.2011r. do 11.12.2012r. dopuszczała się uśmiercania zwierząt, które były terminalnie chore, bądź nie stwarzały bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia innych zwierząt,

tj. czyn z art. 35 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 4 i 5 a contrario Ustawy o ochronie zwierząt

II. będąc zatrudnioną w charakterze lekarza weterynarii w Schronisku dla zwierząt (...) w G. w okresie od 17.02.2011r. do 11.12.2012r. dopuszczała się wykonywania zabiegów weterynaryjnych niezgodnie z wymogami sztuki, bez należytej ostrożności, w tym niedopełnienia wymogu zapewnienia leczonym przez siebie zwierzętom należytych warunków bytowania przed i po zabiegu,

tj. czyn z art.35 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 8 i 10 Ustawy o ochronie zwierząt

I. oskarżonego P. Ś., K. G. (1) i M. B. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanych im aktem oskarżenia czynów;

II. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 632 pkt 1 kpk, art. 640 kpk kosztami procesu obciąża oskarżycieli posiłkowych.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 127/16	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
<i>o.1.Fakty uznane za udowodnione</i>			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	P. Ś.	Oskarżony został uniewinniony od tego, że będąc kierownikiem Schroniska dla zwierząt (...) w G. przy ul. (...), w okresie od 17.02.2011r. do 11.12.2012r. dopuszczał się znęcania nad znajdującymi się w schronisku zwierzętami poprzez przyzwolenie na utrzymywanie w stanie rażącego niechlujstwa i niedbalstwa mimo ciężącego na nim obowiązku zapewnienia im warunków bytowych, tj. o czyn z art. 35 ust. 1a w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
a. Od dnia 1.03.2006r. P. Ś. pełni funkcję kierownika schroniska (...) w G. przy ul. (...), do jego obowiązków należy kierowanie i zarządzanie schroniskiem. Schronisko działa w strukturach Miejskiego Ogrodu Zoologicznego W. Jednostki Budżetowej na podstawie Uchwały Rady Miasta z 2006r. i inne oraz Regulaminu Pracy Miejskiego Schroniska dla	wyjaśnienia oskarżonego P. Ś.	359v.-360v.	

Bezdomnych Zwierząt w G.. Schemat organizacyjny Schroniska z wyszczególnieniem stanowisk pracowniczych i zależności służbowych zawarty jest w Regulaminie Schroniska. Finansowane schroniska odbywa się głównie ze środków Urzędu Miejskiego w G..

W roku 2011 na działalność schroniska przeznaczono kwotę 1 786 085 zł, natomiast w roku 2012 - 2 065 957 zł. Powyższe środki pieniężne nie były wystarczające na pokrycie wszystkich potrzeb schroniska, związanych z jego funkcjonowaniem, w związku z czym zwracano się do Urzędu Miejskiego w G. o przekazanie środków na bieżące wydatki, dodatkowych środków oraz zwiększenie planu wydatków.

W latach 2011-2012 opiekę nad zwierzętami w ciągu dnia w godz. 8-16 pełniły dwie lekarki weterynarii, natomiast po godz. 16 na terenie schroniska pozostawał pracownik ochrony i pracownik schroniska, który sprawował opiekę nad zwierzętami. Na terenie schroniska znajdował się szpital dla zwierząt, zaopatrzone w niezbędny, zgodny z właściwymi przepisami sprzęt, związany z leczeniem zwierząt. Dla

<p>zapewnienia dodatkowej opieki weterynaryjnej schronisko miało podpisaną umowę o świadczenie usług weterynaryjnych z (...) w G. na ul. (...). Ponadto w wyznaczonym przez schronisko czasie, opiekę nad zwierzętami pełnili wolontariusze fundacji (...) i (...)</p> <p>W latach 2011-2012 schronisko posiadało wybiegi dla zwierząt, które sprzątane były przez pracowników schroniska w ok. 30 minut po karmieniu zwierząt, a zwierzęta miały zapewniony stały dostęp do wody, ponadto wydzielona była strefa dla zwierząt chorych i w kwarantannie. W znajdującej się kociarni z piaskowym wybiegiem, koty zapewniony miały stały dostęp do wody i suchej karmy, a piasek wymieniany był regularnie, natomiast sprzęt i wyposażenie było regularnie dezynfekowane. Kociarnia podzielona była na część dla kotów zdrowych oraz kotów chorych i przebywających w kwarantannie.</p>			
<p>informacje dot. schroniska dla bezdomnych zwierząt za lata 2006-2015</p>	<p>17</p>		
<p>pisma dot. przekazania środków na bieżące wydatki, pisma dot.</p>	<p>662-680, 681-684, 685-689</p>		

<p>dodatkowych środków, pisma dot. zwiększenia planu</p>			
<p>umowy zawarte w (...)</p>	695-701		
<p>pismo z dnia 21.08.2012r. dot. działalności schroniska</p>	(...)-1124v. - akt sprawy 3 Ds. 13/15		
<p>wyjaśnienia oskarżonej K. G. (1)</p>	283 - 284		
<p>zeznania świadka M. T.</p>	482v.-485		
<p>zeznania świadka M. K.</p>	523-527		
<p>zeznania świadka M. S. (1)</p>	383v.-385		
<p>zeznania świadka K. Z. (1)</p>	459-460v.		
<p>zeznania świadka P. W.</p>	492-493		
<p>b. W latach 2011-2012 schronisko było regularnie sprzątane, a opieka nad zwierzętami w każdym zakresie była stała i zasadniczo prawidłowa.</p> <p>W latach 2011-2012 Państwowy Inspektorat Sanitarny w G. stwierdził w badanych próbkach wody ze schroniska ponadnormatywną zawartość arsenu, związku z czym schronisko podejmowało roboty naprawcze celem poprawienia efektywności pracy stacji uzdatniania wody. Schronisko nie było podłączone do miejskiej sieci wodociągowej.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego P. Ś.</p>	359v.-360v.	

<p>W latach 2011-2012 w schronisku w boksach dla psów zdarzały się przypadki zagryzień, spowodowane niedostatecznym zabezpieczeniem boksów, a w związku z tymi sytuacjami poprawiono te zabezpieczenia. Z uwagi na dużą ilość przyjmowanych zwierząt zdarzały się także przypadki skrócenia czasu kwarantanny nowoprzybyłych do schroniska zwierząt.</p>			
<p>pismo z dnia 21.08.2012r. dot. działalności schroniska</p>	<p>1124-1124v. - akt sprawy 3 Ds. 13/15</p>		
<p>pismo Państwowego Inspektora Sanitarnego z dn. 11.12.2012r.</p>	<p>1123 -- akt sprawy 3 Ds. 13/15</p>		
<p>pismo z dn. 11.06.2012r. w sprawie dot. uzdatniania wody</p>	<p>1127 - akt sprawy 3 Ds. 13/15</p>		
<p>notatka służbowa z dnia 18.02.2011r. z załącznikami</p>	<p>905-907 - akt sprawy 3 Ds. 13/15</p>		
<p>c. Od dnia 17.02.2011r. do dnia 11.12.2012r. w schronisku przeprowadzono szereg kontroli, związanych z działalnością schroniska, podczas których to kontroli nie stwierdzono uchybień w zakresie warunków utrzymania zwierząt w tym czystości wybiegów psów oraz stanu psów i kotów. Przedmiotowe kontrole</p>	<p>protokół kontroli weterynaryjnej (...)</p>	<p>1042-1045 - akt sprawy 3 Ds. 13/15</p>	

nie potwierdziły także, aby w schronisku była zła opieka lekarsko - weterynaryjna.

W wyniku kontroli przeprowadzonych przez Urząd Miejski w G. nie stwierdzono nieprawidłowości w realizacji wydatków.

W związku ze stwierdzeniem, że w wodzie przeznaczonej do picia przez zwierzęta przekroczony jest dopuszczalny poziom arsenu, decyzją nr (...) z dnia 20.06.2012r. nakazano zapewnienie zwierzętom przebywającym w schronisku stały dostęp do wody pitnej.

W dniu 10.04 2012r. wobec schroniska wszczęto postępowanie z urzędu w związku z ustaleniem zakresu czynności podejmowanych w stosunku do rannych/ powypadkowych zwierząt trafiających do schroniska.

W wyniku kontroli weterynaryjnej (...) z dnia 13.07.2012r. stwierdzono, iż kwarantanna kotów trafiających do schroniska jest przeprowadzana prawidłowo, natomiast kwarantanna psów skrócona jest do 3-5 dni, co niezgodne jest z regulaminem schroniska, zalecono zapewnić w schronisku warunki i miejsce do prawidłowego

przeprowadzania kwarantanny psów, tj. na okres 14 dni, poza tym nie stwierdzono innych uchybień.

Przeprowadzone w latach 2011/2012 kontrole Powiatowego Lekarza weterynarii dotyczące warunków sanitarno – weterynaryjnych zarówno boksów, karmy dla psów, chłodni do przechowywania zwłok, dokumentacji, w tym adopcyjnej, nie potwierdziły nieprawidłowości, poza złymi warunkami w boksach dla psów, które były niezadaszone, co było spowodowane bardzo intensywnymi opadami śniegu

W Schronisku przeprowadzano także regularne kontrole przez Dyrektora Miejskiego Ogrodu Zoologicznego. Po przeprowadzonej w dniu 31.01.2012r. kontroli dobrostanu zwierząt, żywienia, dostaw żywności dla zwierząt, jakość i rodzaj produktów żywieniowych, nie stwierdzono żadnych nieprawidłowości, zwierzęta otrzymywały ciepłe posiłki, żywność była odpowiedniej konsystencji, woliery były czyste, suche i bez śniegu oraz lodu, budy dla psów miały wyściółki z kłoców lub słomy, wejścia do bud były zabezpieczone przed chłodem.

protokoły kontroli z okresu 17.02.2011r. - 11.12.2012r.	908- 913, 915-921, 1001-1002, 1003-1004, 1005-1006, 1007, 1008-1012, 1013-1016, 1017-1022, 1026-1027, 1028-1032, 1107-1109, 1120-1121a, 1139 - akt sprawy 3 Ds. 13/15		
decyzja nr (...)	(...) - akt sprawy 3 Ds. 13/15		
zawiadomienie z dnia 10.04.2012r.	(...) - akt sprawy 3 Ds. 13/15		
zeznania świadka P. J. Notatka służbowa z dnia 01.02.2012r.	399-402-akt sprawy 3 Ds. 13/15, 397v.-379		
c. P. Ś. nie był karany sądownie.	dane o karalności	642	
1.1.2.	P. Ś.	Oskarżony został uniewinniony od tego, że w marcu 2011r. w Schronisku dla zwierząt (...)w G. dokonał uśmiercenia szczenięcia wbrew przepisom ustawy poprzez splukanie go do odpływu ściekowego, działając tym samym ze szczególnym okrucieństwem, tj. czyn z art. 35 ust. 1 i 2 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 4-5 w zw. z art. 33 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>a. Nieustalonego dnia w marcu 2011r. podczas oczyszczania wodą podłogi w szpitalu w schronisku (...) w G., po uprzednim zdjęciu przez pracownika schroniska kratki zabezpieczającej odpływ, do odsłoniętego tak odpływu przypadkowo wpadło szczenię, urodzone kilka godzin wcześniej. W związku z tą sytuacją na miejsce zdarzenia wezwano kierownika schroniska - (...), który wraz z innymi pracownikami schroniska próbował wyciągnąć zwierzę z odpływu. Próby wydobywania szczenięcia trwały do ok. dwóch godzin, do czasu, kiedy z odpływu słyszalne były dźwięki, wskazujące na to, że zwierzę żyje.</p> <p>Z uwagi na budowę odpływu oraz pokrywający go cement i beton zbrojony, P. Ś. nie podjął decyzji o skuciu posadzki.</p> <p>Martwe zwierzę zostało usunięte z odpływu za pomocą węża gumowego poprzez splukanie go do odpływu ściekowego, po uznaniu przez pracowników schroniska, że szczenię nie miało już szans na przeżycie.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego P. Ś.</p>	<p>359v.-360v.</p>	
<p>dokumentacja dotycząca budynku szpitalika dla psów</p>	<p>657-659</p>		

b. P. Ś. nie był karany sądownie.	dane o karalności	642	
1.1.3.	K. G. (1), M. B. (1)	Oskarżone zostały uniewinnione od tego, że będąc zatrudnionymi w charakterze lekarza weterynarii w Schronisku dla zwierząt (...) w G. w okresie od 17.02.2011r. do 11.12.2012r. dopuszczały się uśmiercania zwierząt, które były terminalnie chore, bądź nie stwarzały bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia innych zwierząt, tj. czyn z art. 35 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 4 i 5 a contrario Ustawy o ochronie zwierząt.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
a. K. G. (1) zatrudniona jest w schronisku (...) w G. od połowy stycznia 2011r. na stanowisku lekarza weterynarii. K. B. (1) zatrudniona jest w schronisku (...) w G. od roku 2007 na stanowisku lekarza weterynarii, do końca marca 2011r. przebywała na urlopie macierzyńskim, od połowy lipca do września 2011r. była na urlopie wypoczynkowym, ponadto nieobecna była w pracy w okresie od 5 września 2011r. do 24 września 2012r. W trakcie nieobecności K. B. (2)	wyjaśnienia oskarżonej K. G. (1)	283-284	

<p>zastępowana była przez lekarza J. D. (1).</p> <p>W okresie od 17.02.201r. do 11.12.2012r. K. G. (2) i K. B. (1) dokonywały w szpitalu schroniska eutanazji zwierząt w przypadku niemożności dalszego leczenia danego zwierzęcia w celu skrócenia jego bólu i cierpienia oraz w sytuacji, gdy dane zwierzę, po wcześniejszej próbie izolacji od innych zwierząt, było nadal agresywne w stosunku do innych zwierząt lub ludzi. Decyzje o eutanazji zwierzęcia były poprzedzone konsultacjami z innym lekarzem weterynarii, a w przypadku agresji - z opiekunami zwierzęcia.</p> <p>W schronisku prowadzona była książka eutanazji, gdzie wpisywano opis zwierzęcia, przyczynę eutanazji, leki użyte do premedykacji i ilości zastosowanego środka do eutanazji.</p>			
<p>wyjaśnienia oskarżonej M. B. (1)</p>	<p>280v.-282v.</p>		
<p>zeznania świadka J. D. (1)</p>	<p>638-440-akt sprawy 3 Ds. 13/15, 374v.-377</p>		
<p>zeznania świadka P. J.</p>	<p>399-402-akt sprawy 3 Ds. 13/15, 397v.-379</p>		
<p>pismo z dn. 19.04.2012r. Inspekcji Weterynaryjnej</p>	<p>1173-1174-akt sprawy 3 Ds. 13/15, 397v.-379</p>		

b. W latach 2011-2012 do (...) w stosunku do K. G. (1) i M. B. (1) nie wpłynęły żadne zawiadomienia ani skargi związane z wykonywaniem przez nie zawodu lekarza weterynarii. Żadne zastrzeżenia co do pracy K. G. (1) i M. B. (1) nie zostały przekazane także M. T..	informacja z (...)	654	
zeznania świadka M. T.	482v.-485		
c. K. G. (1) i M. B. (1) nie były karane sądownie.	dane o karalności	641, 643	
1.1.4.	K. G. (1), M. B. (1)	Oskarżone zostały uniewinnione od tego, że będąc zatrudnionymi w charakterze lekarza weterynarii w Schronisku dla zwierząt (...) w G. w okresie od 17.02.201r. do 11.12.2012r. dopuszczały się wykonywania zabiegów weterynaryjnych niezgodnie z wymogami sztuki, bez należytej ostrożności, w tym niedopełnienia wymogu zapewnienia leczonym przez siebie zwierzętom należytych warunków bytowania przed i po zabiegu, tj. czyn 35 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 8 i 10 Ustawy o ochronie zwierząt.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
a. K. G. (1) zatrudniona jest w schronisku (...)	wyjaśnienia oskarżonej K. G. (1)	283-284	

w G. od połowy stycznia 2011r. na stanowisku lekarza weterynarii. K. B. (1) zatrudniona jest w schronisku (...) w G. od roku 2007 na stanowisku lekarza weterynarii, do końca marca 2011r. przebywała na urlopie macierzyńskim, od połowy lipca do września 2011r. była na urlopie wypoczynkowym, ponadto nieobecna była w pracy w okresie od 5 września 2011r. do 24 września 2012r. W trakcie nieobecności K. B. (2) zastępowana była przez lekarza J. D. (1).

W okresie od 17.02.201r. do 11.12.2012r. K. G. (1) i K. B. (1) dokonywały w schronisku diagnostyki zwierząt i zabiegów weterynaryjnych przy użyciu sprzętu, w jaki zaopatrzony był szpital dla zwierząt. Diagnostyka ta i zabiegi przeprowadzane były zgodnie ze sztuką i posiadaną przez K. G. (1) i K. B. (1) wiedzą, a w przypadkach, kiedy szpitalne warunki schroniska uniemożliwiały diagnostykę, czy leczenie, to zwierzę przewożone było do innej kliniki weterynaryjnej celem diagnostyki lub leczenia. Zwierzęta, które miały przejść zabieg, podawany miały na czczo środek znieczulający, a po operacji, umieszczane były w boksie szpitalnym, gdzie przebywały przez okres, zależny od rodzaju

<p>zabiegu. Przeprowadzone zabiegi dokumentowane były w książce zabiegów i w książce rozchodu środków narkotycznych.</p> <p>W przypadku zachorowania zwierzęcia, zwierzę nie przebywało w boksie ogólnym. Leczenie zwierzęcia dokumentowane było w książce leczenia zwierząt.</p>			
<p>wyjaśnienia oskarżonej M. B. (1)</p>	280v.-282v.		
<p>zeznania świadka J. D. (1)</p>	638-440-akt sprawy 3 Ds. 13/15, 374v.-377		
<p>zeznania świadka P. J.</p>	399-402-akt sprawy 3 Ds. 13/15, 397v.-379		
<p>protokoły kontroli weterynaryjnych</p>	1033-1035, 1176, 1182-1184-akt sprawy 3 Ds. 13/15		
<p>zeznania świadka A. J.</p>	457v.-459		
<p>b. W latach 2011-2012 do (...) w stosunku do K. G. (1) i M. B. (1) nie wpłynęły żadne zawiadomienia ani skargi związane z wykonywaniem przez nie zawodu lekarza weterynarii. Żadne zastrzeżenia co do pracy K. G. (1) i M. B. (1) nie zostały przekazane także M. T..</p>	informacja z (...)	654	
<p>zeznania świadka M. T.</p>	482v.-485		
<p>c. W latach 2011-2012 miały miejsce sytuacje nieprzestrzegania przez</p>	wyjaśnienia oskarżonej K. G. (1)	283-284	

<p>wolontariuszy fundacji przebywających na terenie schroniska zaleceń lekarzy weterynarii wydanych w stosunku do zwierząt w zakresie ich żywienia, czy konieczności przebywania w izolacji, zdarzało się także, iż wolontariusze nie stosowali się do regulaminu schroniska oraz podważali decyzje lekarzy odnośnie decyzji w zakresie leczenia, czy braku zgody na skierowanie zwierzęcia do adopcji. Powyższe sytuacje powodowały konflikty pomiędzy lekarzami i pracownikami schroniska a wolontariuszami.</p>			
<p>notatki służbowe</p>	<p>290, 291, 293, 295, 297-298, 299, 300-302, 304, 305, 306-307, 308, 309, 310-312, 313, 314, 318, 325, 326, 327, 330, 331, 332-334, 335-336, 337-338, 342-343, 344, 350-351</p>		
<p>wyjaśnienia oskarżonego P. Ś.</p>	<p>359v.-360v.</p>		
<p>zeznania świadka J. D. (1)</p>	<p>374v.-377v.</p>		
<p>d. K. G. (1) i M. B. (1) nie były karane sądownie.</p>	<p>dane o karalności</p>	<p>641, 643</p>	
<p>0.1.Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,</p>	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
<i>o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego P. Ś.	Oskarżony opisał zasady funkcjonowania schroniska oraz swoje obowiązki w związku z pełnieniem funkcji kierownika schroniska. Oskarżony wskazał, że w przedmiotowym okresie zatrudnionych było dwóch lekarzy weterynarii, którzy pracowali w dni powszednie, a ponadto w dzień schronisko obsługiwane było przez 3 lub 4 innych pracowników, a opieka nocna i weekendowa prowadzona była przez inne lecznice. P. Ś. oświadczył, że schronisko podlegało szeregu kontroli różnych urzędów, a kontrole te zasadniczo nie wykazały żadnych uchybień, jednak w pewnym okresie pojawił się problem z jakością wody, co pociągnęło za	

sobą inwestycje mające na celu jej poprawę. Oskarżony stwierdził, że gabinet weterynaryjny wyposażony był w miarę możliwości finansowych schroniska. P. Ś. wyjaśnił, że eutanazja zwierząt agresywnych nie była wykonywana bez wcześniejszej obserwacji, a żadna kontrola nie zakwestionowała zasadności tych zabiegów, a on sam nie miał zastrzeżeń do pracy lekarzy weterynarii. Oskarżony wskazał też, że jednej zimy były problemy z nadążaniem z usuwaniem zalegające śniegu, co było spowodowane intensywnością opadów i częściowym brakiem zadaszenia wybiegu. P. Ś. stwierdził też, że schronisko współpracowało też z wolontariuszami, jednak współpraca ta zaczęła się psuć z powodu tego, że fundacje chciały wnikać w kompetencje schroniska.

Powyższe wyjaśnienia uznać należy za wiarygodne, gdyż są one jasne, spójne i logiczne, zgodne są z wyjaśnieniami oskarżonej K. G. (1) i zeznaniami pracowników schroniska oraz znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków M. T., M. K. i P. J. i w protokołach kontroli schroniska. Brak jest też wiarygodnych dowodów, które podważyłyby

		<p>okoliczności wskazywane przez oskarżonego</p> <p>Uznać należy, że oskarżony złożył uczciwe wyjaśnienia o czym świadczy to, że nie negował on, iż w schronisku miały miejsce zdarzenia, które mogły negatywnie wpłynąć na byt zwierząt.</p>
<p>wyjaśnienia oskarżonej K. G. (1)</p>	<p>Oskarżona wyjaśniła, że gabinet weterynaryjny w schronisku spełniał wymogi właściwego rozporządzenia ministra i służył do przeprowadzania zabiegów rutynowych i ratujących życie.</p> <p>Wyjaśnienia są jasne i zgodne z wyjaśnieniami oskarżonego P. Ś. oraz dokumentach w postaci protokołów kontroli.</p>	
<p>zeznania świadka M. T.</p>	<p>Świadek opisał zasady funkcjonowania schroniska i jego finansowania, wskazując, że opieka nad zwierzętami pełniona jest całodobowo, a pracownicy schroniska są właściwie przeszkoleni do opieki. M. T. stwierdził, że w schronisku miało miejsce szereg kontroli, w tym finansów, które nie wykazały nieprawidłowości.</p> <p>Zeznania są jasne i logiczne, złożone w oparciu o doświadczenie zawodowe świadka, ponadto zgodne są z wyjaśnieniami</p>	

	oskarżonego P. Ś. i dokumentacją pokontrolną.	
zeznania świadka M. K.	<p>Świadek wskazał, że gabinet weterynaryjny w schronisku był wyposażony w sposób zgodny z wytycznymi ustawodawcy, a brak wagi nie uniemożliwiał lekarzom pracy, wskazując, z czego wynika takie jego twierdzenie. Świadek zeznał, że schronisko miało podpisaną umowę z lecznicą na ul (...), gdzie świadczone były nocne usługi. M. K. oświadczył też, że w schronisku miały miejsce regularne kontrole, a ewentualne zalecenia pokontrolne, były wykonywane. M. K. stwierdził też, że każdy lekarz weterynarii, w przypadku stwierdzenia, że inny lekarz popełnił błąd, jest zobowiązany do zgłoszenia takiego faktu właściwym organom.</p> <p>Zeznania świadka są spójne i logiczne, świadek złożył je w oparciu o swoje doświadczenie zawodowe, ponadto zeznania te zgodne są z wyjaśnieniami oskarżonego P. Ś., świadka M. T. i dokumentacją pokontrolną.</p>	
zeznania świadka M. S. (1)	Świadek opisał sposób funkcjonowania schroniska, wskazując, że zwierzęta miały zapewnioną należyłą opiekę na terenie	

schroniska, a w przypadku, kiedy jakieś zdarzenie miało miejsce w weekend lub w nocy, zawierzę zawożone było na ul. (...). M. S. (1) stwierdził też, że wolontariusze zarzucali pracownikom, że niewłaściwie opiekują się zwierzętami, a takie sytuacje nie miały miejsca, a ewentualne niedociągnięcia wynikały z warunków atmosferycznych, świadek oświadczył też, że opieka weterynaryjna była na wysokim poziomie i nie zdarzały się sytuacje, aby zwierzęta były źle traktowane przez weterynarzy.

Zeznania świadka są jasne i spójne, zgodne z wyjaśnieniami oskarżonego P. Ś., a dodatkowo uwiarygodnione wynikami przeprowadzonych kontroli, zawartych w protokołach tych kontroli.

zeznania świadka K. Z. (1)

Świadek zeznała, że schronisko zapewnia zwierzętom całodobową opiekę, korzysta też z pomocy lecznicy na ul. (...), ponadto opisała, jak codziennie, rutynowo funkcjonuje schronisko. K. Z. (2) stwierdziła, że wolontariusze w schronisku krytykowali jej pracę i straszili ją mediami, także w zakresie rzeczy, które nie były od niej zależne. Świadek opisała, że kiedy

	<p>nie było możliwości rozdzielenia psów z uwagi na niedostateczną ilość boksów, to były one umieszczane razem i obserwowane. Świadek podała również, że praca schroniska była często kontrolowana.</p> <p>Zeznania świadka są jasne i spójne, zgodne z wyjaśnieniami oskarżonych P. Ś. i K. G. (1) oraz świadków M. T. i M. K..</p>	
zeznania świadka P. W.	<p>Świadek opisał, co należało do jego obowiązków schronisku oraz wskazał, że zwierzęta były codziennie karmione, a ich boksy codzienne sprzątane, natomiast na zmianie było 7-8 osób i praca była rozdzielana przez kierownika. P. W. zeznał, że w dni powszednie po godz. 16 w schronisku pozostawały dwie osoby, w tym kierowca, i kiedy była potrzeba konsultacji, to jechał na ul. (...). Świadek stwierdził, że kiedy zachodziła taka potrzeba, to psy miały osobne wybiegi.</p> <p>Zeznania świadka są jasne i spójne, zgodne z wyjaśnieniami oskarżonego P. Ś. i zeznaniami świadków M. S. (1) i K. Z. (1).</p>	
zeznania świadka P. J.	<p>Świadek opisał przebieg przeprowadzonych przez siebie w schronisku</p>	

	<p>kontroli, wskazując, że zimą był problem z odśnieżeniem wybiegów, spowodowany obfitymi opadami śniegu i brakiem całkowitego zadaszenia, co zostało przez pracowników uprzątnięte, świadek stwierdził, że inne zaniedbania, jakie wskazywano w skargach, nie zostały potwierdzone. Świadek odniósł się także do kwestii niezdatności wody, stwierdzając, że schronisko nie ma obowiązku badania wody i opisując, że podjęto szereg działań, mających na celu poprawę jakości wody.</p> <p>Zeznania świadka są jasne, spójne i niezmiennie, złożone w oparciu o doświadczenie zawodowe oraz znajdują potwierdzenie w protokołach kontroli.</p>	
<p>informacje dot. schroniska dla bezdomnych zwierząt za lata 2006-2015</p>	<p>Dokument potwierdza kwotę na działalność przekazaną schronisku z Urzędu Miejskiego w G. w latach 2011-2012. Brak jest podstaw do kwestionowania wiarygodności dokumentu.</p>	
<p>pisma dot. przekazania środków na bieżące wydatki, pisma dot. dodatkowych środków, pisma dot. zwiększenia planu</p>	<p>Dokumenty potwierdzają fakt zwracania się przez władze schroniska do UM w G. o przekazanie dodatkowych pieniędzy na funkcjonowanie schroniska. Brak jest podstaw do kwestionowania</p>	

	wiarygodności dokumentów.	
umowy zawarte w (...)	Dowody potwierdzają fakt zawarcia przez schronisko umów z lecznicą zwierząt na ul. (...) w G., dotyczących nocnej opieki nad zwierzętami. Brak jest podstaw do kwestionowania wiarygodności dokumentów.	
pismo z dnia 21.08.2012r. dot. działalności schroniska	Dokument ten potwierdza warunki leczenia zwierząt w schronisku oraz działań podjętych w związku z koniecznością polepszenia jakości wody. Brak jest podstaw do kwestionowania wiarygodności dokumentu.	
pismo Państwowego Inspektora Sanitarnego z dn. 11.12.2012r.	Dowód potwierdza fakt, że w wodzie ze schroniska przekroczony był dopuszczalny poziom arsenu. Brak jest podstaw do kwestionowania wiarygodności dokumentu.	
pismo z dn. 11.06.2012r. w sprawie dot. uzdatniania wody	Dokument potwierdza, jakie czynności wykonano w związku z uzdatnianiem wody w schronisku. Brak jest podstaw do kwestionowania wiarygodności dokumentu.	
notatka służbowa z dnia 18.02.2011r. z załącznikami	Dokumenty potwierdzają podjęte przez pracowników działania, związane z odśnieżaniem	

	<p>schroniska po opadach śniegu. Brak jest podstaw do kwestionowania wiarygodności dokumentów.</p>	
<p>protokół kontroli weterynaryjnej (...)</p>	<p>Dokument potwierdza przeprowadzenie kontroli, w trakcie której stwierdzono zbyt krótki czas kwarantanny psów. Dokument został sporządzony przez uprawnione osoby, jego treść nie była podważana przez strony postępowania.</p>	
<p>protokoły kontroli z okresu 17.02.2011r. - 11.12.2012r.</p>	<p>Dokumenty potwierdzają przeprowadzone w schronisku kontrole, w trakcie których nie stwierdzono żadnych uchybień. Dokumenty zostały sporządzone przez uprawnione osoby, ich treść nie była podważana przez strony postępowania.</p>	
<p>decyzja nr (...)</p>	<p>Dokument potwierdza zobowiązanie schroniska do zapewnienia zwierzętom w schronisku dostęp do wody zdatnej do picia. Dokument został sporządzony przez uprawnione osoby, jego treść nie była podważana przez strony postępowania.</p>	
<p>zawiadomienie z dnia 10.04.2012r.</p>	<p>Dokument potwierdza wszczęcie wobec schroniska w związku z ustaleniem zakresu czynności podejmowanych w</p>	

	<p>stosunku do rannych/ powypadkowych zwierząt trafiających do schroniska. Dokument został sporządzony przez uprawnione osoby, jego treść nie była podważana przez strony postępowania.</p>	
dane o karalności	<p>Dowód potwierdza, że oskarżony nie był karany sądownie. Dokument został sporządzony przez osobę uprawnioną w oparciu o obowiązujące przepisy prawa.</p>	
1.1.2	<p>wyjaśnienia oskarżonego P. Ś.</p>	<p>odnośnie podpunktu a</p> <p>Oskarżony opisał przebieg mających miejsce zdarzeń, wskazując, że po uzyskaniu informacji o znajdującym się w odpływie szczenięciu, udał się do szpitala dla zwierząt, gdzie wraz z innymi pracownikami próbował przez czas ok. dwóch godzin wyciągnąć zwierzę z odpływu. Oskarżony stwierdził, że wydobywania zwierzęcia zaprzeszono, kiedy z odpływu przestały wydobywać się dźwięki świadczące o tym, że szczenię żyje. Oskarżony oświadczył, że nie wyraził zgody na skuwanie posadzki, gdyż jej budowa wymagałaby skucia kilkunastu centymetrów betonu, a nawet to nie gwarantowałoby dostania</p>

		<p>się do szczytowania, z uwagi na układ kanałów.</p> <p>Wyjaśnienia te są jasne i logiczne, brak jest wiarygodnych dowodów, które podważałyby wersję oskarżonego, ponadto w zakresie budowy posadzki szpitala, wyjaśnienia te znajdują potwierdzenie w dokumencie w postaci dokumentacji dotyczącej budynku szpitalika dla psów.</p>	
dokumentacja dotycząca budynku szpitalika dla psów	<p>odnośnie podpunktu a</p> <p>Dokument potwierdza, iż podłoga w szpitalu dla zwierząt wykonana była z betonu. Brak jest podstaw do kwestionowania wiarygodności dokumentu.</p>		
dane o karalności	<p>odnośnie podpunktu b</p> <p>Dowód potwierdza, że oskarżony nie był karany sądownie. Dokument został sporządzony przez osobę uprawnioną w oparciu o obowiązujące przepisy prawa.</p>		
1.1.3	<p>wyjaśnienia oskarżonej K. G. (1)</p>	<p>odnośnie podpunktu a</p> <p>Oskarżona opisała przebieg podejmowania w schronisku decyzji co do eutanazji zwierząt, wskazując, że zabiegowi temu poddawane były tylko zwierzęta, które były agresywne lub cierpiące, a decyzje o eutanazji podejmowane były po</p>	

		<p>konsultacjach z drugim lekarzem, a w przypadku agresji z opiekunem zwierzęcia.</p> <p>Powyższe wyjaśnienia uznać należy za wiarygodne, gdyż są jasne i spójne, zgodne z wyjaśnieniami oskarżonej M. B. (1) oraz świadków J. D. (1) i P. J., jak również z treścią pisma z dn. 19.04.2012r. Inspekcji Weterynaryjnej.</p>
wyjaśnienia oskarżonej M. B. (1)	<p>odnośnie podpunktu a</p> <p>Oskarżona opisała, że w schronisku dokonywała eutanazji zwierząt tylko w przypadkach, niemożności dalszego leczenia zwierzęcia, aby ulżyć mu cierpieniu lub w sytuacji agresji zwierzęcia, po wcześniejszych próbach jego odseparowania, a każda decyzja o eutanazji była konsultowana z drugim lekarzem. Oskarżona stwierdziła też, że każdy przypadek eutanazji był właściwie ewidencjonowany.</p> <p>Powyższe wyjaśnienia uznać należy za wiarygodne, gdyż są jasne i logiczne, zgodne z wyjaśnieniami oskarżonej K. G. (3) oraz świadków J. D. (1) i P. J., jak również z treścią pisma z dn. 19.04.2012r. Inspekcji Weterynaryjnej.</p>	
zeznania świadka J. D. (1)	odnośnie podpunktu a	

	<p>Świadek opisała przebieg przeprowadzanych w schronisku eutanazji zwierząt, wskazując, że dokonywane były one w stosunku do zwierząt agresywnych i w przypadkach, kiedy wiadome było, że leczenie cierpiącego zwierzęcia nie odniosłoby skutku, co miało na celu skrócenie bólu.</p> <p>Zeznania świadka są jasne i spójne, były konsekwentne, jak również zgodne z wyjaśnieniami oskarżonych K. G. (1) i M. B. (2).</p>	
zeznania świadka P. J.	<p>odnośnie podpunktu a</p> <p>Świadek wskazał, że kontrolował w schronisku dokumentację związaną ze zgonami zwierząt oraz rozchodem leku morwital, i nie stwierdził żadnych nieprawidłowości, ponadto świadek oświadczył, że żaden zgon zwierzęcia nie budził jego wątpliwości, gdyż zgony były wynikiem różnych dolegliwości.</p> <p>Zeznania świadka są jasne, spójne i konsekwentne, poparte doświadczeniem zawodowym, jak również znajdują potwierdzenie w piśmie Inspekcji Weterynaryjnej.</p>	
zeznania świadka M. T.	odnośnie podpunktu b	

	<p>Świadek oświadczył, że nie wpłynęła do niego, jako nadzorującego schronisko z ramienia (...) zoo, żadna oficjalna skarga w związku z pracą wykonywaną przez oskarżone K. G. (1) i M. B. (1).</p> <p>Brak jest podstaw do zakwestionowania powyższych zeznań, tym bardziej, że zgromadzony materiał dowodowy nie potwierdza, aby wobec oskarżonych prowadzono jakieś postępowania w związku z niewłaściwym wykonywaniem pracy.</p>	
<p>pismo z dn. 19.04.2012r. Inspekcji Weterynaryjnej</p>	<p>odnośnie podpunktu a</p> <p>Dokument potwierdza brak zastrzeżeń do pracy lekarzy weterynarii w schronisku, dokument sporządzony został przez osobę dysponującą odpowiednią wiedzą.</p>	
<p>informacja z (...)</p>	<p>odnośnie podpunktu b</p> <p>Dokument potwierdza, że wobec oskarżonych w latach 2011-2012 nie wpłynęły żadne skargi w związku z wykonywaną przez nie pracą. Brak jest podstaw do kwestionowania wiarygodności tego dowodu.</p>	
<p>dane o karalności</p>	<p>odnośnie podpunktu c</p> <p>Dowody potwierdzają, że oskarżone nie były karane sądownie. Dokumenty zostały sporządzone przez</p>	

	osobę uprawnioną w oparciu o obowiązujące przepisy prawa.		
1.1.4	wyjaśnienia oskarżonej K. G. (1)	<p>odnośnie podpunktu a</p> <p>Oskarżona opisała, że leczenie zwierząt prowadziła zgodnie ze sztuką i wiedzą lekarską, i zawsze podejmowano próby leczenia, a w przypadku konieczności wykonania dodatkowych badań, były one wykonywane w lecznicy na ul. (...) w G.. Oskarżona wyjaśniła, że wszystkie zwierzęta były przygotowywane do zabiegów, i przebywały w koniecznej izolacji po zabiegu. K. G. (1) oświadczyła, że zdarzało się, że zwierzęta zdychały po zabiegach, ale związane było to z powikłaniami pooperacyjnymi, lecz zdarzało się to incydentalnie, natomiast wszystkie zabiegi były właściwie dokumentowane.</p> <p>Oskarżona opisała też, że zdarzało się, że wolontariuszki same przywoziły do niej zwierzęta do zabiegu.</p> <p>Brak jest podstaw do podważenia wiarygodności powyższych wyjaśnień, gdyż są one jasne i spójne, znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonej M. B. (1) oraz świadków J. D. (1) i P. J., a także zgodne są z treścią dokumentów w postaci protokołów</p>	

		<p>kontroli weterynaryjnych. Prawidłowość wykonywanej przez oskarżoną pracy potwierdza także fakt, że do (...), czy też dyrektora Zoo M. T. nie wpłynęła żadna skarga odnośnie pracy oskarżonej.</p> <p>odnośnie podpunktu c</p> <p>Oskarżona wskazała, że pomiędzy pracownikami schroniska a wolontariuszami miał miejsce konflikt spowodowany tym, że wolontariusze nie stosowali się do regulaminu schroniska i zaleceń jego pracowników co do opieki nad zwierzętami, oskarżona przytoczyła przykłady takich zachowań wolontariuszy, a które to twierdzenia oskarżonej znajdują potwierdzenie w notatkach służbowych pracowników schroniska, ponadto jej wskazania zgodne są także z wyjaśnieniami oskarżonego P. Ś.. W związku z powyższym brak jest podstaw do kwestionowania wyjaśnień oskarżonej w tym zakresie.</p>
<p>wyjaśnienia oskarżonego P. Ś.</p>	<p>odnośnie podpunktu c</p> <p>Oskarżony wskazał, że przedstawiciele fundacji, których wolontariusze pomagali w schronisku usiłowali wchodzić w kompetencje pracowników schroniska,</p>	

	<p>jak również używali prywatnych samochodów do przewożenia zwierząt, czy też usiłowali wpływać na adopcje zwierząt, ponadto kierowali do różnych instytucji wiele bezzasadnych skarg, a działania te spowodowały popsucie się wzajemnych stosunków.</p> <p>Wyjaśnienia te są jasne i zgodne z wyjaśnieniami oskarżonej K. G. (1) oraz notatkami służbowymi pracowników schroniska.</p>	
wyjaśnienia oskarżonej M. B. (1)	<p>odnośnie podpunktu a</p> <p>Oskarżona wyjaśniła, że przeprowadzała zabiegi zgodnie z wymogami sztuki i wiedza medyczną, zachowując środki ostrożności oraz zgodnie z budową schroniska starała się zapewnić zwierzętom warunki do dochodzenia do zdrowia, ponadto w przypadku, kiedy w schronisku nie było odpowiedniego sprzętu do przeprowadzenia danego zabiegu, to od niego odstępowała lub przekazywano zwierzę do miejsca, gdzie można było wykonać taki zabieg, a schronisko miało podpisaną umowę w lecznicą na ul. (...) w G.. Oskarżona podała także, iż wszystkie zabiegi były odnotowywane we właściwej dokumentacji, a ponadto żadna z kontroli nie wykazała jakichkolwiek nieprawidłowości w jej</p>	

pracy. Oskarżona odniosła się też do przypadku psa o imieniu K., wskazując, że pies ten był już w schronisku, kiedy wróciła z urlopu macierzyńskiego i podała psu lek, zgodnie z zaleceniami lecznicy na ul. (...), a K. S. twierdziła, że pies nie jest poddany wystarczającej opiece, w sytuacji, kiedy nie miało, to miejsca i kiedy sama K. S. pozwalała w czasie wyprowadzania tego psa, tarzać mu się w piachu.

Sąd uznał powyższe wyjaśnienia za wiarygodne, gdyż wyjaśnienia te są jasne, spójne i logiczne, znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonej K. G. (1) oraz świadków J. D. (1) i P. J., a także zgodne są z treścią dokumentów w postaci protokołów kontroli weterynaryjnych. Prawidłowość wykonywanej przez oskarżoną pracy potwierdza także fakt, że do (...), czy też dyrektora Zoo M. T. nie wpłynęła żadna skarga odnośnie pracy oskarżonej.

Oskarżona wyjaśniła również w zakresie zastrzeżeń do pracy w schronisku (...), wskazując, że nie dbała ona wystarczająco o czystość szpitala i narzędzi, jak również opisała przyczyny zaprzestania jej zatrudnienia (podanie kotu leków bez konsultacji

	<p>i szycie mu rany), wyjaśnienia te uznać można za wiarygodne, gdyż znajdują potwierdzenie w notatkach służbowych oskarżonych (k. 288, k. 289).</p>	
zeznania świadka J. D. (1)	<p>odnośnie podpunktu a</p> <p>Świadek opisała przebieg wykonywanych w schronisku operacji, wskazując, że zwierzęta po operacji były obserwowane i podawane były im odpowiednie leki. Ponadto świadek oświadczyła, że leki podaje się z zależności od wagi zwierzęcia, a lekarz weterynarii w oparciu o doświadczenie potrafi określić ilość leku, tym bardziej, że dawki leków mają też widelki. Świadek opisała też sposób leczenia zwierząt, cierpiących na różne problemy.</p> <p>Zeznania świadka są jasne, spójne i logiczne, opierają się na doświadczeniu zawodowym świadka, ponadto zgodne są z wyjaśnieniami oskarżonych K. G. (1) i M. B. (2) oraz świadków P. J. i M. K..</p> <p>odnośnie podpunktu c</p> <p>Świadek zeznała, że wolontariusze pracujący w schronisku nie stosowali się do zaleceń lekarzy i wskazała na czym polegały te uchybienia.</p>	

	<p>Zeznania te są jasne i zgodne z wyjaśnieniami oskarżonej K. G. (1) oraz sporządzonymi notatkami służbowymi pracowników schroniska.</p>	
zeznania świadka P. J.	<p>odnośnie podpunktu a</p> <p>Świadek oświadczył, że lekarze weterynarze zapewniali zwierzętom właściwą opiekę, a gdyby stwierdziłby, że działania lekarzy nie byłyby prawidłowe, to zgłosiłby to rzecznikowi odpowiedzialności zawodowej.</p> <p>Zeznania świadka są jasne i logiczne, złożone zostały w oparciu o doświadczenie zawodowe.</p>	
zeznania świadka M. T.	<p>odnośnie podpunktu b</p> <p>Świadek oświadczył, że nie wpłynęła do niego, jako nadzorującego schronisko z ramienia (...) zoo, żadna oficjalna skarga w związku z pracą wykonywaną przez oskarżone K. G. (1) i M. B. (1).</p> <p>Brak jest podstaw do zakwestionowania powyższych zeznań, tym bardziej, że zgromadzony materiał dowodowy nie potwierdza, aby wobec oskarżonych prowadzono jakieś postępowania w związku z niewłaściwym wykonywaniem pracy.</p>	
informacja z (...)	odnośnie podpunktu b	

	<p>Dokument potwierdza, że wobec oskarżonych w latach 2011-2012 nie wpłynęły żadne skargi w związku z wykonywaną przez nie pracą. Brak jest podstaw do kwestionowania wiarygodności tego dowodu.</p>	
<p>protokoły kontroli weterynaryjnych</p>	<p>odnośnie podpunktu a</p> <p>Dokumenty potwierdzają przeprowadzenie w schronisku kontroli weterynaryjnych, podczas których nie stwierdzono żadnych uchybień w zakresie weterynaryjnej opieki nad zwierzętami. Dokumenty zostały sporządzone przez uprawnione osoby, ich treść nie była kwestionowana przez strony postępowania.</p>	
<p>notatki służbowe</p>	<p>Dokumenty potwierdzają zaistniałe konflikty pomiędzy pracownikami schroniska a wolontariuszami, a także powody tych konfliktów. Dokumenty te sporządzone zostały przez uprawnione osoby, związane z pracą w schronisku, bezpośrednio po zdarzeniach, okoliczności w nich podane znajdują potwierdzenie także w wyjaśnieniach oskarżonej K. G. (1) i zeznaniach świadka J. D. (1), brak jest podstaw</p>	

	do kwestionowania ich wiarygodności.	
dane o karalności	odnośnie podpunktu d Dowody potwierdzają, że oskarżone nie były karane sędownie. Dokumenty zostały sporządzone przez osobę uprawnioną w oparciu o obowiązujące przepisy prawa.	
zeznania świadka A. J.	odnośnie podpunktu a Świadek wskazał, że podczas swojej pracy w lecznicy, która współpracowała ze schroniskiem, jego współpracownicy nie sugerowali konieczności interwencji w zakresie nieodpowiedniej opieki medycznej nad zwierzętami, obowiązek czego mieli w przypadku zauważenia jakichś błędów w leczeniu, a miesięcznie przywożonych było kilkadziesiąt zwierząt. Zeznania są jasne i logiczne, zostały przez świadka uargumentowane w oparciu o jego doświadczenie zawodowe, ponadto zeznania te uwiarygodniają także wyniki kontroli weterynaryjnych, zawarte w protokołach tych kontroli.	
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za</i>		

niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	zeznania świadka J. W.	Zeznania nieprzydatne są dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż świadek pracował w schronisku do roku 2010, a więc poza okresem określonym w akcie oskarżenia.	
1.1.3	zeznania świadka J. W.	Zeznania nieprzydatne są dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż świadek pracował w schronisku do roku 2010, a więc poza okresem określonym w akcie oskarżenia, ponadto świadek odnosił się w swoich zeznaniach także do eutanazji tzw. ślepych miotów, które to okoliczności, nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż sprawa w tym zakresie została prawomocnie zakończona w toku odrębnego postępowania.	
zeznania świadka A. Z.	<p>Świadek opisała mające mieć miejsce w schronisku zdarzenia związane z bezzasadną eutanazją zwierząt.</p> <p>Zeznania są niewiarygodne, gdyż są oczywiście sprzeczne z wyjaśnieniami oskarżonych K. G. (1) i M. B. (1) oraz świadków J. D. (1) i P. J.,</p>		

	<p>jak również z wynikami kontroli weterynaryjnych.</p> <p>Oceniając zeznania świadka należy mieć na uwadze fakt, że świadek nie posiada wykształcenia związanego z weterynarią, czy też pokrewnego (ukończyła akademię sztuk pięknych), a więc nie ma kompetencji do oceny prawidłowości działań podejmowanych przez oskarżone.</p> <p>Ponadto wpływ na treść zeznań świadka, zapewne miał fakt, odmówienia jej adopcji zwierząt, jak również otrzymywane od oskarżonych uwagi co do nieprzestrzegania zaleceń weterynaryjnych, co spowodowało subiektywnie negatywne postrzeganie zachowań oskarżonych.</p>		
1.1.4	zeznania świadka J. W.	<p>Zeznania nieprzydatne są dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż świadek pracował w schronisku do roku 2010, a więc poza okresem określonym w akcie oskarżenia.</p>	
zeznania świadka J. D. (2)	<p>Świadek opisała w nich mające mieć miejsce nieprawidłowości w gabinecie weterynaryjnym schroniska oraz niewłaściwy sposób przeprowadzania zabiegów.</p> <p>Zeznania świadka są niewiarygodne, przede</p>		

wszystkim sprzeczne są one z wyjaśnieniami oskarżonych K. G. (1) i M. B. (2), ponadto należy podkreślić, że świadek nie jest lekarzem weterynarii, a jako technik weterynarii, pracując w gabinecie krócej niż rok, nie posiada wiedzy wystarczającej do oceny pracy lekarzy weterynarii i prawidłowości stosowanych przez nich metod. Zaznaczenia wymaga także fakt, że świadek mimo dostrzeżenia, niewłaściwych według niej sytuacji, nigdzie nie zgłosiła nieprawidłowości, a jej twierdzenia, że nie miało sensu zgłoszenie tego w schronisku, nie mogą świadczyć o tym, że sytuacje te miały miejsce, gdyż świadek jako technik weterynarii musiała posiadać informacje, do jakiego organu, poza Powiatowym Lekarzem Weterynarii, można składać skargi na pracę lekarzy weterynarii.

Oceniając zeznania świadka należy mieć także na uwadze konflikt pomiędzy świadkiem a oskarżoną M. B. (1), związany z zastrzeżeniami i nieodpowiednim wykonywaniem pracy przez świadka oraz przeprowadzeniem zabiegu na kocie, co wpłynęło na treść zeznań świadka, tym bardziej, że okoliczności powyższe były podstawą ustania

	<p>zatrudnienia świadka w schronisku. Co więcej, świadek także te sytuacje przedstawiła w sposób niezgodny z wyjaśnieniami oskarżonej M. B. (1) oraz sporządzonymi przez nią notatkami, co także świadczy o jej skrajnie subiektywnej ocenie zdarzeń.</p>	
zeznania świadka A. Z.	<p>Świadek opisała mające mieć miejsce w schronisku zdarzenia świadczące o tym, że leczenie zwierząt przebiegało w sposób nieprawidłowy.</p> <p>Zeznania są niewiarygodne, gdyż są oczywiście sprzeczne z wyjaśnieniami oskarżonych K. G. (1) i M. B. (1) oraz świadków J. D. (1), P. J. i A. J., jak również z wynikami kontroli weterynaryjnych.</p> <p>Oceniając zeznania świadka należy mieć na uwadze fakt, że świadek nie posiada wykształcenia związanego z weterynarią, czy też pokrewnego (ukończyła akademię sztuk pięknych), a więc nie ma kompetencji do oceny prawidłowości działań podejmowanych przez oskarżone.</p> <p>Ponadto wpływ na treść zeznań świadka, zapewne miał fakt, odmówienia jej adopcji zwierząt, jak również otrzymywane od oskarżonych uwagi co do nieprzestrzegania zaleceń weterynaryjnych,</p>	

	co spowodowało subiektywnie negatywne postrzeganie zachowań oskarżonych.	
zeznania świadków J. S., B. K. (1), Z. Z.	<p>Świadkowie - lekarze weterynarii, opisali przypadki przeprowadzonych przez siebie leczeń zwierząt przywożonych do nich ze schroniska przez jego pracowników i wolontariuszy, jak również opisali, w jaki sposób, według nich powinno przebiegać leczenie w danym przypadku, z którym spotkali się podczas udzielania pomocy zwierzętom ze schroniska oraz jak przebiegać powinien zabieg eutanazji zwierzęcia. Świadkowie nie potwierdzili w swoich zeznaniach, aby stwierdzili, że przy leczeniu zwierząt ze schroniska stosowane były spinacze czy zszywki biurowe.</p> <p>Zeznania powyższych świadków zasadniczo uznać należy za wiarygodne, gdyż były one jasne i spójne, złożone zostały w oparciu o doświadczenie zawodowe, jednakże w uznaniu Sądu nie mogą one stanowić ustaleń faktycznych co do tego, że oskarżone dopuściły się zarzucanych im czynów. Za takim podejściem przemawia szereg okoliczności. Przede wszystkim każda</p>	

osoba wykonująca zawód lekarza weterynarii prowadzi diagnozę i leczenie danego przypadku na swój indywidualny sposób (zgodnie z wiedzą i sztuką) i rzadko procesy te przebiegają w sposób tożsamy, w jaki przeprowadziłyby je inna osoba. Oczywiście Sąd ma świadomość, że pewne czynności lecznicze czy diagnostyczne są stałe, lecz oczywistym jest, że żaden przypadek nie jest taki sam i wymaga indywidualnego podejścia. Ponadto świadkowie oceniający pracę oskarżonych, zaczęli leczenie zwierzęcia już na pewnym etapie jego choroby, często nie znając historii tej choroby, czy też innych współistniejących schorzeń zwierzęcia (zwierzęta przywożone przez wolontariuszy przeważnie nie posiadały kart leczenia), które mogły mieć wpływ na wcześniejsze decyzje lekarskie oskarżonych, co więcej zwierzęta przywożone do schroniska często miały już schorzenia, które nie wynikały z ewentualnie niewłaściwego leczenia w schronisku, i które to schorzenia mogły mieć wpływ na sposób leczenia podjęty w momencie umieszczenia zwierzęcia w schronisku. Jednocześnie świadkowie nie potrafili stwierdzić, czy dana komplikacja u zwierzęcia,

	<p>jaką stwierdzili, wynikała z błędu popełnionego przez oskarżone w procesie leczenia danego zwierzęcia, czy wynikała z innych przyczyn.</p> <p>Podkreślenia wymaga również fakt, że żaden ze świadków, nie zgłosił właściwym organom (rzecznikowi odpowiedzialności zawodowej), mających mieć miejsce zaniedbań, czy też błędów w leczeniu zwierząt, popełnionych przez oskarżone K. G. (1) i M. B. (1), do czego świadkowi ci byli zobowiązani. Powyższe potwierdza, iż oskarżone nie dopuściły się zaniedbań w zakresie leczenia zwierząt, a stwierdzone przez świadków komplikacje, były wynikiem przypadku, a nie zamierzonych działań, czy zaniedbań oskarżonych.</p>		
1.1.2	zeznania świadka A. Z.	<p>Świadek opisała, że oskarżony P. Ś. z pomocą innych pracowników próbował wyciągnąć szczenię tylko przez 15 minut, a odgłosy szczeniaka słychać było blisko, ale nie można było sięgnąć ręką.</p> <p>Zeznania świadka są niewiarygodne, gdyż są oczywiście sprzeczne w wyjaśnieniach oskarżonego P. Ś.. Ponadto świadek stwierdziła, że według niej wystarczyło skuć</p>	

		<p>3-4 kafelki, jednocześnie wskazując w dalszej części zeznań, że nikt nie wiedział z czego składa się podłoga i nie trzeba było kuć jej w głąb. Zeznania te uznać trzeba za nielogiczne. Świadek twierdząc, że nikt nie znał budowy podłogi (również ona) wskazała, że wystarczyło tylko skuć kawałek podłogi, uznając bez żadnych podstaw, że sposób ten pozwoli na dotarcie do zwierzęcia. Z uwagi na powyższe zeznania te nie mogą podważać wersji zdarzenia podawanej przez oskarżonego.</p>	
1.1.1	opinia biegłego J. J. (2)	<p>W celu uniknięcia konieczności kilkukrotnego kopiowania rozważań dotyczących tego dowodu, poniższe rozważania dotyczą wszystkich czynów ujętych w stanie faktycznym (1.1.1, 1.1.2, 1.1.3 i 1.1.4).</p> <p>Sąd uznał, że opinia biegłego (pisemna z kart 1238-1251 akt sprawy 3 Ds. 13/15 i ustna uzupełniająca z kart 635v.-638v.) nie może stanowić podstawy dla ustaleń faktycznych w sprawie. Biegły sporządził opinię pisemną tylko w oparciu</p> <p>o materiały przesłane mu przez organy prowadzące postępowanie przygotowawcze, a więc o dokumentację, w tym fotograficzną zgromadzoną w aktach</p>	

sprawy. Z uwagi na zainicjowanie niniejszego postępowania przez oskarżycieli posiłkowych, dokumentacja ta związana jest z tylko i wyłącznie z mającymi mieć miejsce w schronisku nieprawidłowościami, a stan wynikający z tych dowodów nie został przez biegłego w żaden sposób zweryfikowany, choć oczywistym jest, że oskarżyciele posiłkowi przedstawili tylko taką dokumentację, która potwierdzać miała ich twierdzenia. Jak biegły sam podał, nie był w schronisku, a przedłożona mu dokumentacja, na podstawie której sporządził opinię, była fragmentaryczna i na jej podstawie nie można było w całości ocenić procesu leczenia zwierząt. Tym samym stwierdzić można, że opinia biegłego nie jest opinią całościową, gdyż opiera się tylko na wrywkowym, zgodną z tezą oskarżenia, materiale dowodowym, a fakt, że jak wskazał biegły, nie dostał polecenia wykonania wizji lokalnej, dodatkowo wskazuje na brak wystarczającej dokładności i wnikliwości biegłego przy sporządzaniu opinii, gdyż biegły w przypadku pojawienia się wątpliwości (a takie zapewne pojawiły się przy sporządzaniu opinii, o czy świadczy stwierdzenie biegłego, że dysponował tylko

		fragmentami dokumentacji), powinien sam wystąpić do organów postępowania o umożliwienie mu przeprowadzenia dodatkowych czynności.	
1.1.1	zeznania świadków E. G., M. M., A. G., A. S., M. S. (2), B. K. (2) i K. N.	<p>W celu uniknięcia konieczności kilkukrotnego kopiowania rozważań dotyczących zeznań wskazanych świadków, poniższe rozważania dotyczą czynów ujętych w stanie faktycznym pod pozycjami 1.1.1, 1.1.3 i 1.1.4.</p> <p>Każdy z wymienionych świadków w sposób obszerny i szczegółowy opisał swoje doświadczenia związane z pracą w schronisku w charakterze wolontariusza, wskazując w szczególności na zaniedbania, jakie miały mieć miejsce w schronisku i ich wpływ na przebywające w schronisku zwierzęta. W ocenie Sądu, pomimo tak szerokich i dokładnych zeznań świadków, zeznania te nie mogą służyć ustaleniom faktycznym w sprawie. Nie ulega wątpliwości, że zeznania powyższych świadków ukazują niedociągnięcia w funkcjonowaniu schroniska, które to mogły wiązać się z niedogodnościami dla przebywających tam zwierząt, jednak zdaniem</p>	

Sądu, w świetle pozostałych wiarygodnych dowodów, w oparciu o zeznania wolontariuszy, nie można przypisać sprawstwa oskarżonym.

Oceniając zeznania wskazanych świadków, należy mieć na uwadze, że były to osoby bardzo emocjonalnie zaangażowane w opiekę nad zwierzętami, co zapewne miało wpływ na postrzeganie losu zwierząt w schronisku, jednak osoby te nie pracowały na co dzień w schronisku, nie miały więc wglądu w jego całościowe funkcjonowanie, skupiając się tylko na pojedynczych przypadkach zwierząt, w sytuacji gdy było ich rocznie w schronisku kilkaset i każde z nich wymagało odrębnej opieki. Natomiast oceniając całościowo sytuację z zewnątrz, bez dodatkowych informacji, można było odnieść wrażenie, że w schronisku nie zapewniono właściwej opieki, co nie zostało potwierdzone w toku przeprowadzonych kontroli weterynaryjnych. Należy także podkreślić, że żaden ze świadków nie posiada specjalistycznego wykształcenia weterynaryjnego, które pozwoliłoby mu na ocenę podjętego przez oskarżone leczenia opisywanych przez świadków poszczególnych zwierząt, których to dolegliwości

były skomplikowane, a co za tym idzie symptomy widoczne u tych zwierząt mogły być dla nich niepokojące, a sposób leczenia kwestionowany. W taki sam sposób należy odnieść się do kwestii zabiegów eutanazji, których zasadność podważali świadkowie. Świadkowie, jako osoby, nieposiadające odpowiedniej wiedzy do kompleksowej oceny stanu zwierząt, nie mogły ocenić faktycznych przesłanek do takiego zabiegu, często uciekając się do określeń stanu zwierzęcia poprzez stwierdzenie, że "wyglądało ono dobrze".

Należy także podkreślić, że na zachowania zwierząt przybywających w schronisku, wpływ miały nie tylko ich potencjalne choroby czy warunki panujące w schronisku, ale też wcześniejsze przeżycia, których zwierzę doznało przed umieszczeniem w schronisku, a które to przeżycia mogły ujawnić się poprzez różne zachowania zwierzęcia dopiero w schronisku.

Pewną niekonsekwencją jest także zachowanie wolontariuszy, którzy twierdząc, że w schronisku brak jest wystarczającej opieki i leczenia, jednocześnie przywoziły do schroniska zwierzęta i prosiły oskarżone o podjęcie ich leczenia. Zdaniem Sądu, powyższe

		świadczy o tym, że świadkowie mieli świadomość, że schronisko jest w stanie zapewnić opiekę zwierzętom, a zatrudnione tam lekarki weterynarii właściwie pomóc.	
1.1.3	zeznania świadków	Jako nieistotne dla rozstrzygnięcia sprawy należy uznać zeznania powyższych świadków dotyczących zabiegów eutanazji tzw. ślepych miotów, gdyż sprawa w tym zakresie została prawomocnie zakończona w odrębnym postępowaniu.	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		

Związłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	I	P. Ś.
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
Przestępstwa z art. 35 ust. 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt dopuszcza się ten, kto znęca się nad zwierzęciem, natomiast 6 ust. 2 pkt 10 w/w ustawy (w brzemieniu obowiązującym w okresie wskazanym w opisie czynu) przez znęcanie się nad zwierzętami należy rozumieć zadawanie albo świadome dopuszczanie do zadawania bólu lub			

cierpień, a w szczególności utrzymywanie zwierząt w niewłaściwych warunkach bytowania, w tym utrzymywanie ich w stanie rażącego zaniedbania lub niechlujstwa.

Zdaniem Sądu oskarżony swoim zachowaniem nie wypełnił wszystkich znamion powyższego czynu. W oparciu o wiarygodny materiał dowodowy stwierdzić można, że schronisko pod kierownictwem oskarżonego działało zasadniczo prawidłowo, natomiast mające miejsce na terenie schroniska nieprawidłowości, mające wpływ na utrzymywanie przebywających tam zwierząt, wynikały z czynników niezależnych od oskarżonego, którymi były warunki atmosferyczne, niedostosowanie sieci wodociągowej do potrzeb schroniska lub też ograniczone możliwości finansowe schroniska, które wpływały na wszystkie zakresy działalności schroniska. Występujące w schronisku nieprawidłowości, wskazywane przez oskarżycieli, wynikały z ekstremalnych warunków atmosferycznych (przełom 211/ 2012r.), braku wystarczającej liczby pracowników, czy też ograniczone, niewystarczające na pokrycie wszystkich potrzeb środki finansowe.

Były to jednak w skali całego Schroniska, przypadki incydentalne, które starano się natychmiast likwidować w miarę posiadanych możliwości ludzkich i finansowych. Nawet, jeśli stwierdzono jakiegokolwiek nieprawidłowości, to przy kolejnych kontrolach nie miały one już miejsca.

Należy zauważyć, że oskarżony starał się zapewnić zwierzętom właściwe warunki bytowania i opiekę weterynaryjną, a stwierdzone uchybienia w zakresie niewłaściwego umieszczania zwierząt w boksach, braku zadaszenia wybiegów, czy brak w schronisku całodobowej opieki weterynaryjnej, nie świadczą o tym, że oskarżony mając świadomość tych uchybień działał w celu znęcania się nad przebywającymi w schronisku zwierzętami. Aby przypisać powyższe przestępstwo niezbędnym jest, aby działanie potencjalnego sprawcy miało charakter umyślny i aby działał on z zamiarem bezpośrednim, czego nie sposób przyjąć w niniejszej sprawie.

#	3.5. Uniewinnienie	II	P. Ś.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			

Przestępstwa z art. 35 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt dopuszcza się ten, kto ze szczególnym okrucieństwem zabija, uśmierca zwierzę albo dokonuje uboju zwierzęcia z naruszeniem przepisów art. 6 ust. 1, art. 33 lub art. 34 ust. 1–4, (w brzemieniu obowiązującym w okresie wskazanym w opisie czynu).

W oparciu o wiarygodny materiał dowodowy ustalono, że oskarżony w toku zdarzenia podjął intensywne działania zmierzające do wydobywania szczenięcia z odpływu, brak jest także wiarygodnych dowodów na to, że rozkucie posadzki doprowadziłoby do uchronienia zwierzęcia przed śmiercią, zarówno z uwagi na długi czas, związany z ewentualnym przebiegiem takich działań (dostarczenie odpowiedniego sprzętu, a następnie rozkucie betonu i dostanie się do odpływu), jak również ograniczony dostęp powietrza do odpływu, w którym znajdowało się szczenię i jakość tego powietrza. Zdaniem Sądu oskarżony starał się w miarę swoich możliwości wydobyć zwierzę, a w oparciu o powyższe przyjąć można, że w chwili splukania zwierzęcia do ścieku, zwierzę to było już

<p>martwe. Tym samym brak jest możliwości ustalenia, aby działania oskarżonego doprowadziły do uśmiercenia zwierzęcia.</p>			
#	3.5. Uniewinnienie	III,IV	K. G. (1), M. B. (1)
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>			
<p>Przestępstwa z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt dopuszcza się ten, kto zabija, uśmierca zwierzę albo dokonuje uboju zwierzęcia z naruszeniem przepisów art. 6 ust. 1, art. 33 lub art. 34 ust. 1-4, natomiast art. 6 ust. 1pkt 4 i 5 w/ w ustawy (w brzemieniu obowiązującym w okresie wskazanym w opisie czynu), dopuszcza zabijanie zwierząt w związku z działaniami niezbędnymi do usunięcia poważnego zagrożenia sanitarnego ludzi lub zwierząt oraz usuwaniem osobników bezpośrednio zagrażających ludziom lub innym zwierzętom, jeżeli nie jest możliwy inny sposób usunięcia zagrożenia.</p> <p>W oparciu o wiarygodny materiał dowodowy ustalono, że oskarżone w schronisku przeprowadzały zabiegi eutanazji przebywających tam zwierząt w sytuacjach,</p>			

kiedy zwierzęta te były agresywne i stwarzały zagrożenie dla ludzi i innych zwierząt oraz w przypadkach, kiedy zwierzęta były nieuleczalnie chore. Powyższe działania oskarżonych miały na celu ochronę ludzi pracujących w schronisku oraz pozostałych zwierząt i były to działania podjęte to próbach wcześniejszej izolacji agresywnych zwierząt, a także służyły skróceniu cierpienia zwierząt, którym nie można było już pomóc medycznie. Jednocześnie każdy przypadek podjęcia decyzji o eutanazji, był konsultowany z innym lekarzem weterynarii, chociaż nie było to wymagane, a nadto odzwierciedlany w stosownej dokumentacji, która podlegała stałej kontroli właściwych służb. Żadna z przeprowadzonych kontroli, nie wykazała nieprawidłowości w zakresie prawidłowości podjętych decyzji i ilości przeprowadzonych w Schronisku eutanazji. Tym samym brak jest możliwości przyjęcia, aby oskarżone dokonując zabiegów eutanazji, uśmiercały zwierzęta, naruszając przepisy ustawy o ochronie zwierząt.

#	3.5. Uniewinnienie	V, VI	K. G. (1), M. B. (1)
---	--------------------	-------	----------------------

<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>	
<p>Przestępstwa z art. 35 ust. 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt dopuszcza się ten, kto znęca się nad zwierzęciem, natomiast 6 ust. 2 pkt 8 i 10 w/w ustawy (w brzemieniu obowiązującym w okresie wskazanym w opisie czynu) przez znęcanie nad zwierzętami należy rozumieć zadawanie albo świadome dopuszczanie do zadawania bólu lub cierpień, a w szczególności dokonywanie na zwierzętach zabiegów i operacji chirurgicznych przez osoby nieposiadające wymaganych uprawnień bądź niezgodnie z zasadami sztuki lekarsko-weterynaryjnej, bez zachowania koniecznej ostrożności i oględności oraz w sposób sprawiający ból, któremu można było zapobiec oraz utrzymywanie zwierząt w niewłaściwych warunkach bytowania, w tym utrzymywanie ich w stanie rażącego zaniedbania lub niechlujstwa, bądź w pomieszczeniach albo klatkach uniemożliwiających im zachowanie naturalnej pozycji.</p> <p>W oparciu o wiarygodny materiał dowodowy</p>	

ustalono, że oskarżone w schronisku przeprowadzały zabiegi i operacje chirurgiczne zgodnie ze sztuką lekarsko-weterynaryjną, z wymaganą ostrożnością i rozwagą, bez zadawania niepotrzebnego bólu, czy cierpienia, ponadto bezpośrednio po zabiegach i w trakcie leczenia, zwierzęta przebywały w oddzielnych boksach czy na wybiegach. Tym samym brak jest możliwości przyjęcia, aby oskarżone dokonując zabiegów i operacji, a także wykonując dalsze po zabiegowe czynności, działały naruszając przepisy ustawy o ochronie zwierząt.

Ponadto, aby móc przypisać przestępstwo znęcania się na zwierzęciem, niezbędnym jest, aby działanie potencjalnego sprawcy miało charakter umyślny i aby działał on z zamiarem bezpośrednim, tego nie sposób przyjąć w niniejszej sprawie.

Znęcanie, jak podkreślano, ze swej istoty polega na tym, że sprawca chce zadać cierpienie fizyczne lub psychiczne, dokuczyć, czy poniżyć.

Art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt (u.o.z.) stanowiący, że zwierzę, jako istota żyjąca zdolna do odczuwania cierpienia, której człowiek jest winien poszanowanie,

opiekę i ochronę jest **imperatywem kategoriycznym.**

Wyraża on obowiązek respektowania życia i zdrowia zwierząt i jednocześnie **uzależnia ich los od ochrony, jaką zapewnia im człowiek.** Schronisko dla bezdomnych zwierząt, w którym zatrudnieni są oskarżeni, ma za zadanie zapewnienie godnego bytu przebywającym tu zwierzętom, w postaci: schronienia, karmy, odpowiedniej opieki weterynaryjnej.

Podstawowym zadaniem schroniska jest znalezienie podopiecznym nowego domu, czyli adopcja. Kolejnym ważnym celem jest ograniczanie populacji zwierząt domowych: psów i kotów, których niekontrolowane rozmnażanie prowadzi m. in. do przepełnienia schronisk. Pobocznymi celami schroniska są min. kształtowanie właściwego stosunku do zwierząt, działanie na rzecz właściwego i humanitarnego obchodzenia się ze zwierzętami oraz zapewnienia im niezbędnych warunków bytowania. Oskarżeni zatrudnieni w Schronisku, swoim zachowaniem starali się w zakresie swoich obowiązków, sprostać wskazanym powyżej celom. Wciąż jednak może budzić w nas niezadowolenie z

podjętych w tym zakresie kroków, wciąż bowiem nie udało się wprowadzić w tego rodzaju placówkach kompleksowych skutecznych i zadawalających rozwiązań. Zauważyć należy, że w latach 2011/2012 podobnie jak i teraz, środki finansowe przeznaczone na schronisko, były wystarczające jedynie na zapewnienie zwierzętom podstawowej opieki i podstawowych warunków bytowania. Ograniczenia finansowe z całą pewnością były wyznacznikiem funkcjonowania placówki (...). Warunki, jakie schronisko stworzyło bezdomnym zwierzętom w latach objętych postępowaniem, nie były być może zadawalające i w wysokich standardach ale zgodne z wymogami i nie były one kwestionowane przez kontrolujących schronisko. Co więcej z biegiem czasu, warunki te ulegały znaczącej poprawie.

Zdaniem Sądu, krytyczna ocena warunków bytowych zwierząt i opieki weterynaryjnej w Schronisku, podnoszona w niniejszej sprawie, wynika z wrażliwości osób, które ją prezentują, troski o los znajdujących się tam zwierząt, co zasługuje na pełną aprobatę. Każdy z nas chciałby aby placówki

takie, jak schroniska dla bezdomnych zwierząt stale, zapewniały im jak najlepsze warunki przy wysokich standardach. Jednak incydentalne nieprawidłowości, czy subiektywna ich ocena, nie może być traktowana na równi z wypełnieniem znamion znęcania się nad zwierzętami.

Wyobrażenia, o tym, jak powinno funkcjonować schronisko, w jaki sposób należy postępować ze zwierzętami, w jaki sposób udzielić im pomocy, nie wynikało z wiedzy świadków lecz przekonań i wyobrażeń, które często nie znalazły oparcia w rzeczywistości i należy je traktować w kategoriach życzeniowych. Zwrócić należy uwagę, na to, że w zapewnieniu właściwych warunków bytowania czy opieki weterynaryjnej w schronisku nie pomagają regulacje prawne. Przy funkcjonowaniu schronisk określone zostały jedynie normy izolacji zwierząt od świata i bezpieczeństwa. Poza wszelkimi regulacjami pozostały zaś kwestie przestrzeni bytowej, zagęszczenia, izolacji, zabezpieczeń itp., karmienia, leczenia, profilaktyki i sterylizacji, kwalifikacji, obsady i obowiązków pielęgniarzy, ewidencji i obiegu informacji, adopcji. Brak powyższych unormowań nie pozwala na ich pełne egzekwowanie i skuteczną, właściwą i prawidłową

<p>kontrolę schronisk. Biorąc jednak pod uwagę strukturę działania Schroniska (...)” P.” w G., placówka ta znajdowała się pod stałą kontrolą różnych instytucji w tym, UM w G., Inspektoratów Weterynaryjnych, które srały i stoją na straży prawidłowego działania placówki i zatrudnionych w niej osób.</p>			
<p>KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego,</p>			

zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Podpis		